

בבית המשפט העליון בירושלים

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6615/11

קבוע לדיון ביום 14.11.12

סלהב, ת"ז

, ואח'

באמצעות ב"כ עוה"ד סיגי בן-ארי ואח'

המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה ולצברגר

רח' אבו-עוביידה 4, ירושלים, 97200

טלפון: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

נ ג ד

1. שר הפנים

2. המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית

באמצעות פרקליטות המדינה

רח' צלאח א-דין 29, ת"ד 49029

ירושלים

טלפון: 02-6466194; פקס: 02-6467011

המשיבים

תגובה מקדמית לעתירה **ובקשה לביטול הדיון**

בחתום להחלטת בית המשפט הנכבד, מוגשת בזה תגובת המשיבים המקדמית לעתירה.

1. עניינה של העתירה, בבקשת העותרים לקבוע כי תושב איזיש ששר הפנים אישר בקשה לאיחוד משפחות בישראל, שהוגשה עבורו, וששהייתו בישראל מוסדרת באמצעות היתר מת"ק (להלן: **פלסטיני בהליך אחמ"ש**), יוכל לעבוד בישראל בלא צורך בהליך או בתיאום נוסף ובלא הגבלה.
לחילופין, מבקשים העותרים לקבוע כי במקביל להיתר השהייה, יונפק לפלסטינים בהליך אחמ"ש היתר עבודה לאותה תקופה באופן שגורתי.
בנוסף, מבקשים העותרים כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבים להשוף את כלל ההסדרים הנורמטיביים החלים על פלסטינים בהליך אחמ"ש בכל הנוגע לעבודתם לישראל.
2. כפי שיפורט להלן, המשיבים סבורים כי דין העתירה להידחות על הסף.
3. העותרים מפרטים בעתירה שורה ארוכה של עניינים שבהם לטענתם פלסטינים בהליך אחמ"ש מופלים לעומת נתינים זרים אחרים המצויים בהליך אחמ"ש בישראל. כן מציינים העותרים כי פלסטינים בהליך אחמ"ש נאלצים להוציא היתר כניסה לישראל

לצורך תעסוקה, כי מתן היתרי עבודה להם מוגבל לענפים מסויימים בלבד, וכי אין באפשרותם לעבוד באופן עצמאי.

4. בראש ובראשונה, נעיר שחלק ניכר מהטיעונים שבעתירה אינם מדוייקים, וכדלהלן:

5. **ראשית - פלסטינים בהליך אחמ"ש רשאים לעבוד בישראל כעצמאים.** בהיעדר הוראת חוק האוסרת עליהם לעשות זאת, אין כל מניעה שפלסטינים בהליך אחמ"ש יעבדו בישראל כעצמאים. נעיר שבנקודה זו, פלסטינים בהליך אחמ"ש **נבדלים לטובה** מנתונים זרים אחרים, השהים בישראל ברשיון ישיבה שאינו מאפשר עבודה, שאינם רשאים לעבוד בישראל אף כעצמאים בניגוד לתנאי רשיון הישיבה שברשותם. פלסטינים בהליך אחמ"ש אשר קיבלו היתר מת"ק פטורים מקבלת רשיונות ישיבה, לאור הוראות צו הכניסה לישראל (פטור תושבי יהודה והשומרון, רצועת עזה וצפון-סיני, מרכז-סיני, מרחב-שלמה ורמת-הגולן), התשכ"ח-1968 (להלן: **צו הפטור**), ועל כן רשאים לעבוד בישראל כעצמאים ללא צורך ברשיונות ישיבה נוספים.

6. **שנית - פלסטינים בהליך אחמ"ש רשאים לעבוד בישראל בכל תחום.** סעיף 1(ג) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן: **חוק עובדים זרים**) קובע כי היתרי העסקה לעובדים זרים יינתנו בשים לב, בין השאר, למאפייני שוק העבודה בענפי העבודה ובאזורי ההעסקה השונים. בהתאם לסעיף זה ולמדיניות הממשלה באשר להעסקת עובדים זרים בכלל ולהעסקת עובדים זרים פלסטינים בפרט, ניתנים היתרי העסקה לעובדים זרים במספר ענפים מצומצם. **לעומת זאת, פלסטינים בהליך אחמ"ש אשר ניתנו להם היתרי מת"ק אישיים, רשאים לעבוד בישראל בכל תחום, והעסקתם אינה מוגבלת לענפים שבהם ניתן להעסיק עובדים זרים.** מעסיקים ישראלים יכולים אפוא לקבל היתר להעסקת פלסטינים בהליך אחמ"ש מאושר בכל ענף העסקה.

7. **שלישית - פלסטינים בהליך אחמ"ש אינם כפופים למכסת ההעסקה.** בהתאם להוראות סעיף 1(ג) לחוק עובדים זרים האמור, ובהתאם למדיניות הממשלה, מתן היתר להעסקת עובדים זרים ופלסטינים כפופה למכסות ולנהלים החלים על גיוס והעסקת עובדים אלו, הנקבעים בדרך כלל בהחלטות ממשלה. פלסטינים בהליך אחמ"ש מאושר אינם כפופים למכסות ההתרים להעסקת לעובדים פלסטינים, והיתרי ההעסקה הניתנים למעסיקיהם הישראלים, ככל שנתבקשו כאלו, אינם באים במגוון המכסה האמורה.

8. המדיניות האמורה, המחריגה פלסטינים בהליך אחמ"ש **לטובה**, יחסית לעובדים זרים אחרים, נהוגה ברשות האוכלוסין - ובעבר, ביחידת הסמך לעובדים זרים במשרד התמ"ת, ובמסגרת התשלומים בשירות התעסוקה - לכל הפחות מזה כ-15 שנים, שכן כך הודיעה המדינה לבית המשפט הנכבד עוד ביום 22.7.1998, במסגרת הודעתה בבג"ץ 3945/98 שקיר נ' שר הפנים, כדלהלן:

9. יתר על כן, לגבי תושבי האזור הרשומים במרשם האוכלוסין באזור, שבקשתם לאיחוד משפחות אושרה, סוכם עם שירות התעסוקה, כי מעסיקיהם לא יצטרכו לעבור את התהליך הרגיל החל לגבי עובדי האזור שאינם זכאים להתגורר בישראל, קרי - בעוד שתושב אזור "יגיל" שמעסיק ישראלי מבקש להעסיקו, חייב אותו מעסיק לפנות ללשכת שירות התעסוקה ולעמוד בקריטריונים להעסקת עובד אזור, כגון: שאין אפשרות להעסיק עובדים ישראליים וכו', הרי שלגבי בן זוג של תושבת ישראל שבקשתו לאיחוד משפחות אושרה, אישור שירות התעסוקה למעסיק נדרש רק לשם הסדרת מתן היתר העבודה לעובד בישראל אצל מעסיק ספציפי בישראל מטעם קמ"ט תעסוקה באזור, ועל מנת להבטיח שהמעסיק הישראלי יעמוד בהוראות הדין הישראלי לגבי הבטחת זכויותיו של אותו עובד.

10. חוק שירות התעסוקה אף איננו מונע מבן זוג תושב האזור לפתוח עסק עצמאי בישראל. ככל שברצונו של בן זוג כזה לפתוח עסק בישראל, הוא איננו מנוע לעשות כן, בכפוף לקיום כל הוראות הדין בישראל (פתיחת עסק כחוק וכו').

בכל הנוגע לעובד זר שכיר שאינו רשום במרשם האוכלוסין בישראל, וכל עוד אינו רשום במרשם, חלות הוראות חוק שירות התעסוקה, בין שהוא מקבל ממשרד הפנים אשרה מסוג ב-1 (המוטבעת בדרכון לגבי אזרח ירדני, רוסי או כל מדינה אחרת) ובין שהוא מקבל היתר מפקדת התיאום והקישור.

(ההדגשות נוספו ע"י הח"מ)

מ/ש 1 ההודעה שהוגשה בבג"ץ 3945/98, ביום 22.7.1998, מצורפת ומסומנת מ/ש 1.

9. מסיבה זו, סבורים המשיבים כי התשתית העובדתית שנפרשה בעתירה היא שגויה, ועל כן לטעמם דין העתירה לחידחות על הסף.

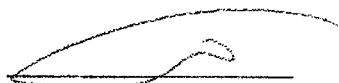
10. למעלה מן הצורך, יוער כי לאחרונה, לאחר דיונים שהתקיימו במשרד המשפטים עם נציגי המשרדים הרלוונטיים, התקבלה החלטה לשנות את נוסח היתר השהייה הניתן לפלסטינים בהליך אחמ"ש מאושר, כך שייכתב על גביו: "היתר זה מאפשר עבודה במדינת ישראל". בנוסף, הוחלט לראות את היתר השהייה בנוסחו החדש כמיתר את הצורך בהיתר העסקה (למעסיק הישראלי), ומכילא פלסטינים המחזיקים בהיתר שהייה מכוח הליך אחמ"ש יוכלו לעבוד בישראל כשכירים מבלי שהמעסיק המבקש להעסיקם ידרש לקבל היתר העסקה מרשות האוכלוסין וההגירה.

11. יישום החלטה זו דורש קביעת הנחיות מצד רשות האוכלוסין ומצד ראש מינהל השירות למעסיקים ולעובדים וריס ברשות האוכלוסין וההגירה, באישור הגורמים הרלוונטיים. המועד המתוכנן לכניסת החלטה לתוקף, בכפוף לכך שהנחיות ייקבעו ויפורסמו, הוא 1.1.2013.

12. למותר לציין כי ישראלי המעסיק פלסטיני בהליך אחמי"ש מאושר נדרש לעמוד בכל הוראות החוק והתקנות הרלוונטיות. בפרט, נדרש המעסיק לספק לעובדיו את מלוא הזכויות הסוציאליות הקבועות בחוק ובתקנות.

13. בנסיבות אלה, סבורים המשיבים כי העתירה התייתרה וכי דינה להימחק. ממילא, סבורים המשיבים כי אין צורך בקיום הדיון הקבוע ליום 14.11.2012.

היום, יום שלישי, כ"א חשוון תשע"ג (06/11/2012).

יצחק ברט

סגן בפרקליטות המדינה